

CRÍTICA

Marcel·lí Borrell

Quan el drac és draga

L A TRAMA: Alagaësia, territori meridional de les mítiques terres des de les Vertebrades al desert de Haradac es veu dominat per un despòtic rei que imposa la seva llei a sang, però la profecia diu que vindrà un genet del drac, destronarà el tirà i instaurarà un nou ordre social més democràtic.

La pel·lícula: I després de l'accidentat senyor del anells i quan encara el ressò de les cròniques narnianes ens té distrets, aterra (en ple sentit de prendre terra mítica) un nou invent del gènere "espases i bruixeries". En un principi fou el verb, és a dir, una novel·la, i si abans van estar J.R.R. Tolkien i C.S. Lewis potents escriptors amb anys i panys a l'espatlla, ara és un tal Christopher Paolini, un noi nord-americà de vint anys, qui el 2003 publicava *Eragon*, una narració sobre herois i muntanyes que havia començat a escriure quan en tenia quinze, gairebé com una redacció escolar. I la cosa va funcionar tan bé entre els seus col·legues que la Walt Disney Productions, New Line i la 20th Century Fox s'han llençat plegats a produir un èxit èpico-llegendari per aquests nadals nostrats, que dirien els d'ERC del

Eragon

Director: Stefen Fangmeier.
 Intèrprets: Edward Speelers,
 Jeremy Irons, Sienna
 Guillory, Robert Carlyle,
 John Malkovich. EUA, 2006.
 104 minuts. Lauren, Rambla.

primer Tripartit... En el seu salt a la pantalla gran, *Eragon* treu el *look* i la fotogenia habituals d'aquests aventures protomedi-
 evals, amb un plus de realisme panoràmic que s'agraeix. També cau bé la història d'amor entre Arya, una espècie de princesa, i el cadell d'heroi que és *Eragon*, un noi de la mateixa edat que el seu inventor. Però la millor relació sentimental de la pel·li és la que mantenen el drac, millor dit, la draga Saphira i el seu genet *Eragon*. I els malpensats s'equivoquen. Som en territori d'històries zoomòrfiques, sí, però amb un estricte sentit del decòrum. El disseny de producció és el millor del film. Donant vida a l'expressiva draga Saphira s'ha lluit la Industrial Light & Magic de George Lucas, i amb la contundent presència de Jeremy Irons fent de mestre tites, de Robert Carlyle setmesó ex-full monty en un bruixot d'opereta, i el sempre distant John Malkovich, en un dolent-dolent en hores calbes i baixes.

La frase: "És millor demanar perdó que no permís", galleja un arrogant Eragon sense saber massa el que està dient. De fet repeteix el que ha sentit dir als més adults. I ja és molt. Quants adolescents saben avui dia demanar perdó o permís?

La recomanació: La família unida haurà de fer hores extres i calerons ídem per assumir tanta bona oferta nadalenca. Si més no, aquí la cosa no va de dibuixos animats.